

एतद्विरणोति सुखायेति त्रिभिः दुःखस्यानिवृत्तिः सुखस्याप्राप्तिः ॥ ६० ॥ विज्ञाः उद्यमेप्रवीणावयमित्यभिमानवताम् स्थानत्रयविलक्षणां तुरीयांबुध्वा ॥ ६१ ॥ दृष्टश्रुताभिर्मात्राभिरेहिकामुष्मिकैर्विषयैः स्वेनतेजसाविवेकबलेन ॥ ६२ ॥ नचातः परः पुरुषार्थोऽस्तीत्याह एतावानिति योगेनैपुण्यंयस्याः साबुद्धिर्येषाम् परस्यात्मनएकं दर्शनमिति यत् एतावानेव ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ इति षष्ठेटीकायां षोडशोऽध्या

सुखाय दुःखमोक्षाय कुर्वतोदंपतीक्रियाः ॥ ततो निवृत्तिरप्राप्तिर्दुःखस्य च सुखस्य च ॥ ६० ॥ एवं विपर्ययंबु ध्वानृणां विज्ञाभिमानिनाम् ॥ आत्मनश्च गतिसूक्ष्मां स्थानत्रयविलक्षणाम् ॥ ६१ ॥ दृष्टश्रुताभिर्मात्राभिर्नि र्मुक्तः स्वेन तेजसा ॥ ज्ञानविज्ञानसंतुष्टो मद्भक्तः पुरुषो भवेत् ॥ ६२ ॥ एतावानेव मनुजैर्योगिनैपुण्यबुद्धिभिः ॥ स्वार्थः सर्वात्मना ज्ञेयो यत्परात्मैकदर्शनम् ॥ ६३ ॥ त्वमेतच्छ्रद्धयाराजन् प्रमत्तो वचो मम ॥ ज्ञानविज्ञानसं पन्नो धारयन्नाशुसिद्ध्यसि ॥ ६४ ॥ श्रीशुक उवाच आश्वास्य भगवानित्यं चित्रकेतुं जगद्गुरुः ॥ पश्य तस्तस्य विश्वात्मा ततश्चांतर्दधे हरिः ॥ ६५ ॥ इ० भा० म० षष्ठस्कंधे षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ ७३ ॥ श्रीशुक उवाच यतश्चांतर्हितोऽनंतस्तस्यैकत्वादिशेनमः ॥ विद्याधरश्चित्रकेतुश्च चारुगगने चरः ॥ १ ॥ स लक्षं वर्षलक्षाणामव्याहतबलेंद्रियः ॥ स्तूयमानो महायोगी मुनिभिः सिद्धचारणैः ॥ २ ॥ कुलाचलेंद्रद्रोणीषु नानासंकल्पसिद्धिषु ॥ रेमे विद्याधरस्त्रीभिर्गाययनहरिमीश्वरम् ॥ ३ ॥ एकदा स विमानेन विष्णुदत्तेन भास्व ता ॥ गिरिशंददृशे गच्छन्परीतं सिद्धचारणैः ॥ ४ ॥ आलिङ्ग्यांकीकृतां देवीं बाहुना मुनिसंसदि ॥ उवाच देव्याः शृण्वंत्याजहासोच्चैस्तदंतिके ॥ ५ ॥

यः ॥ १६ ॥ ॥ ७३ ॥ ततः सप्तदशोऽमोघमहर्षिप्राप्यस्वेचरन् विहस्य गिरिशंशा पादुमायादृत्रतांगतः ॥ १ ॥ यतोयस्याम् तस्यैदिशेनमः नमनंकृत्वा ॥ १ ॥ सचित्रकेतुः विद्याधरस्त्रीभिर्हरिर्गाययनरेम इति द्वयोरन्वयः अव्याह तंबलमिंद्रियपाटवं यस्य ॥ २ ॥ नानाविधाः संकल्पेनैव सिद्धयोयासुतासु ॥ ३ ॥ अकस्मादद्भुतैश्वर्यगर्वात्वाचीनकर्मतः आसुरीयोनिमापन्नो भ वानीशापतः स तु तदाह एकदेत्यादिना ॥ ४ ॥ अंकीकृतमुत्संगेनैकीकृत्य देवीं बाहुना आलिङ्ग्य स्थितं उवाच जहास च तस्यांतिके स्थितः स न ॥ ५ ॥